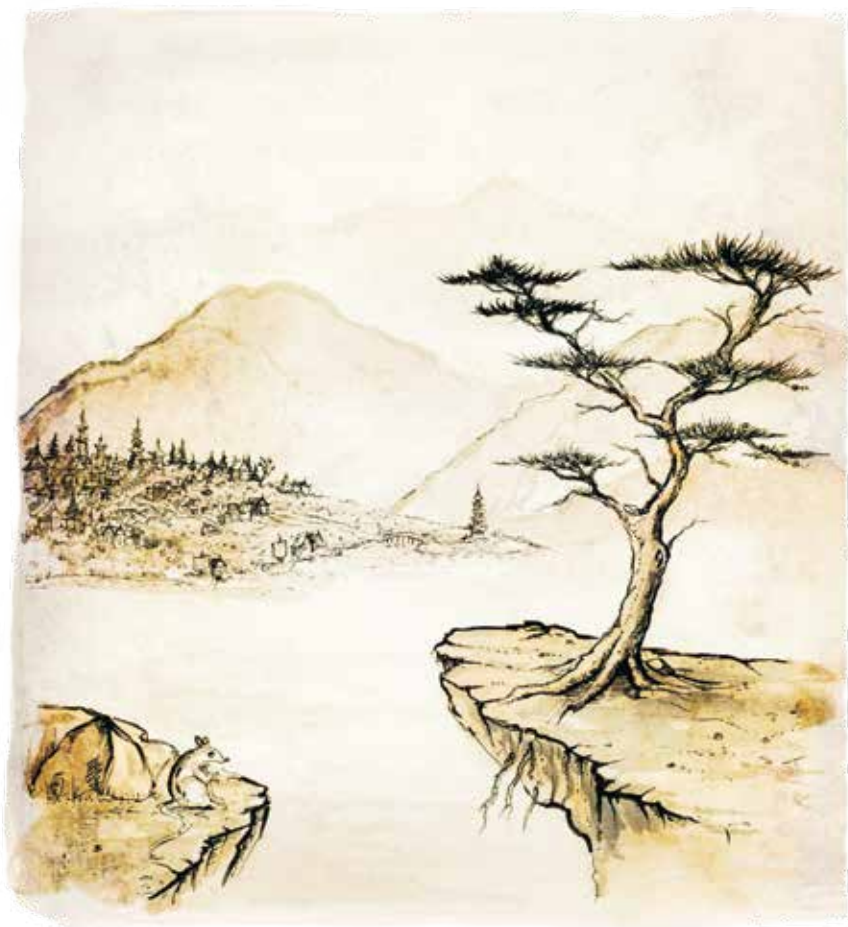

Katinas,
kuris mokė
dzeno

Kita Jameso Norbury knyga –
„Didžioji Panda ir Mažasis Drakonas“

Skiriu gyvūnams –
mokytojams, sielos vedliams, bet pirmiausia draugams.

Toli toli buvo toks miestas.

Jis dunksojo abipus didžiosios upės krantų.

Mieste gyveno tūkstančių tūkstančiai žmonių.

Bet šis pasakojimas ne apie žmones.

Šis pasakojimas apie Katiną.

Tą žvarbią rudens naktį jis kartu su savo labai gera drauge
Žiurke slėpėsi nuo lietaus.

Lietaus upeliai čiurleno nuo stogų ir garmėjo latakais.
Susigūžę nuo liūtis miestiečiai skubėjo namo.

Katinas juos stebėjo.

Po kiek laiko jis pasisuko į Žiurkę ir tarė:
– Daugel metų tyrinėju pasaulį. Tačiau dar tiek daug reikia
suprasti ir atrasti!

– Ir ko gi tu ieškai? – suklušo Žiurkė.

Katinas atsiduso.

– O kad aš žinočiau...

Ramybės?

Pripažinimo?

O gal bandau perprasti gyvenimo prasmę?

– Tai nėra taip sunku, – nuoširdžiai nusišypsojo Žiurkė. – Gal galėsiu pagelbėti – girdėjau, kad toli nuo čia, slėny ošiančio klevyno tankmėje, styro vieniša sena pušis. Ir tas, kuris užsikabaros pasėdėti ant jos šakos, ras pačią didžiausią ramybę ir taps pačiu išmintingiausiu padaru.